NOVADNIEKS

LATVIJAS REPUBLIKAS PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

OTRDIEN, 1992. gada 25. februārī

Nr.12 (6280)

Mazumtirdzniecības cena 80 kapeikas

Rajona TDP kultūras un izglītības pastāvīgās komisijas sēdē apspriests jautājumus par Rudzātu palīgskolu. Skola likvidēta netiks, taču pastāvēt Rudzātos un tādā stāvoklī kā pašlaik tā arī vairs nevar. Tāpēc rajona izglītības nodaļai uzdots panākt, lai skolēniem, kas ir no citiem Latvijas rajoniem, to pašvaldības finansētu viņu uzturēšanos pie mums, vai arī — lai šie skolēni atgrieztos savos rajonos. Izglītības nodaļai būs arī jāpanāk, lai skolēni pēc palīgskolas beigšanas atgrieztos savā dzimtajā rajonā. Tāpat izglītības darbiniekiem lūgts noskaidrot, kādas ir iespējas nosūtīt mūsu rajona skolotājus uz Liepājas Pedagoģisko institūtu defektologa kvalifikācijas iegūšanai. Savukārt rajona izpildkomiteja kopā ar deputātu pastāvīgo komisiju griezīsies pie dažādiem bērnu fondiem ar lūgumu pēc materiālas palīdzības jaunas palīgskolas (rehabilitācijas centra) celtniecībai Preiļu rajonā. Paralēli tam izpildkomitejai uzdots lūkoties pēc kāda izbrīvēta bērnudārza vai citas ēkas, protams, ģeogrāfiski izdevīgākā vietā kā Rudzāti, kur pagaidām izvietot palīgskolu. Tiks izveidota komisija, kas apsekos mūsu rajonā dzīvojošo palīgskolas bērnu ģimenes. Ar nolūku — samazināt skolēnu skaitu palīgskolā. Proti, ģimenēm, kur bērniem varētu nodrošināt mājas apmācību, tiktu samaksāta gan uzturnauda, gan maksa par apmācību, kas bērniem pienāktos, uzturoties skolā.

Marta sākumā deputātu pastāvīgā komisija par šo jautājumu tiksies vēlreiz, lai apspriestu, kā veikusies visu izvirzīto uzdevumu izpilde.

● Daudzi Preiļu iedzīvotāji, kas dzīvo teritorijā starp pilsētas centru un siera rūpnīcas namu masīvu, izteikuši klusu vēlēšanos pēc neliela pārtikas veikaliņa, kur varētu nopirkt kaut vai nepieciešamākos produktus — pienu un maizi, neejot lielus attālumus uz vienu vai otru pusi. Kā iespējamo tirdzniecības vietu viņi pat nolūkojuši neapdzīvoto pirts ēku.

Rajona patērētāju biedrību savienības valdes priekšsēdētājs Leonards Šustovs par šo priekšlikumu teica: «Ideja nav zemē metama. Darbinieku pietiek, un, ja vien ierādītu telpas, domāju, mēs šo jautājumu drīz vien atrisinātu».

● Preiļu 1. vidusskolas 10. klases skolniekam Raimondam Gribustam šogad un arī pagājušā gada nogalē veiksmīgas ir uzstāšanās daiļlasītāju konkursos. Vispirms — uzvara rajonā, tad Latgales zonā un 2. vieta republikā. Jāpiebilst, ka uz republikānisko konkursu no Latgales zonas devās divi puiši — Raimonds un vēl viens puisis no Jēkabpils rajona. Savukārt pēc republikāniskā konkursa 12 skolēni tika izvirzīti LR daiļlasītāju konkursa fināla skatei, kuras ieraksts 1. februārī notika Latvijas televīzijā. Arī šai skatē bija žūrija, un tās vērtējums Raimondam šoreiz bija mazāk labvēlīgs — 9. vieta. Bet, visviens, tas ir liels panākums, jo jāņem vērā, ka visos konkursos Raimonds uzstājās tikai latgaliski. Viņš bija sagatavojis Franča Murāna dzejoli «Ave Maria», Franča Trasuna fabulu «Ozs un Vucyns» un fragmentu no Joņa Klīdzēja tēlojuma «Broļuks».

Raimondu Gribustu konkursiem gatavoja skolotāja Skaidrīte Bērziņa.

● 14. februārī Aglonas dzelzceļa stacijā Preiļu zemessargi aizturēja un štābā nogādāja pilsoņus ar lieliem rūpniecības un pārtikas preču saiņiem.

80 kilogrami Čederas siera un 35 kilogrami konfekšu «Gotiņa» konfiscēti diviem preiliešiem. Produkti nodoti Preiļu patērētāju biedrībai. Salenieku pansionātā un Rudzātu palīgskolā nogādāti čipsi un «Gotiņas», ko Sanktpēterburgā pārdot bija nolēmuši Preiļu iedzīvotāji Vladimirs

ZIŅAS

Škuratovs un Vladimirs Daņilovs. Līvāniešu Pāvela Martinova un Mihaila Holoimova ceļasomās atradās: vienā — 40, otrā — 49 nosaukumu rūpniecības preces: instrumenti, apģērbi, rotaļlietas.

Daži no aizturētajiem atzīst, ka gribējuši preces pārdot ārpus republikas, daži to neatzīst. Lietas nodotas Preiļu un Līvānu pilsētu administratīvo lietu komisijām.

● Preiļu zemessargi nedēļas nogalēs, kā izrādās, mēdz iegriezties arī kultūras namos. 14. un 15. februārī kopā ar municipālās policijas un valsts policijas darbiniekiem veiktā reida rezultātā gandrīz 40 jaunieši (pārsvarā no Preiļu KN un 1 no Riebiņu KN) nogādāti iekšlietu daļā. 6 no viņiem aizturēti par pretošanos un rupju izturēšanos pret policijas darbiniekiem (4 samaksājuši 100 rubļu soda naudu, 1 — 50 rubļu soda naudu, 1 piespriestas 5 diennaktis aresta). 20 jaunieši, kuri bija alkohola reibumā, to izgulēja atskurbtuvē un samaksāja pa 20 rubļiem soda naudas. Lai nogādātu mājās 9 nepilngadīgos, taču krietni iereibušos pusaudžus, uz iekšlietu daļu tika izsaukti vecāki, kuru vairums bija ļoti izbrīnījušies, redzot savus lolojumus tik nepievilcīgā izskatā. (Pusaudžu lietas tika skatītas nepilngadīgo lietu komisijas sēdē.)

Starp aizturētajiem bija gan puiši, gan meitenes. Preiļu policijas iecirkņa priekšnieks Nikolajs Maksimovs atzīst, ka pēdējo gadu laikā kopš regulāri netika kontrolēts diskotēku kontingents, kultūras namos izveidojies ārkārtas stāvoklis. Reidi tiks turpināti. Jācer, bez stekiem un asaru gāzes, kā šoreiz.

● Janvāra vidū pieņemts Latvijas Republikas Likums par amnestiju. Cilvēki, kurus tas skar vistiešākajā veidā, ir arī mūsu rajonā. Amatpersonas, kas strādā labošanas darbu un nepilngadīgo lietu inspekcijās, pēc redakcijas lūguma informējot par amnestijas likuma piemērošanu atiecībā uz notiesātajiem mūsu rajonā, minēja daudzus Kriminālkodeksa pantus un apakšpunktus, likuma nodaļas. Bet lasītājam skaidrības labad izteiksimies vienkāršāk. Amnestija piemērota astoņiem nepilngadīgajiem pusaudžiem, kas bija notiesāti uz labošanas darbiem, bet sprieduma izpildīšana atlikta. Attiecībā uz citiem trim pusaudžiem pieņemts lēmums par amnestijas likuma nepiemērošanu.

No labošanas darbiem, kas šo sodu izcieš savos kolektīvos, pilnībā tiks atbrīvoti divi cilvēki (viens — otrās grupas invalīds, otrs nozieguma izdarīšanas laikā bija nepilngadīgs). Sešiem cilvēkiem labošanās darbu ilgums tiks samazināts uz pusi.

No tiem sodītajiem, kam soda izpilde bija atlikta vai nosacīts pārbaudes laiks, tiks atbrīvotas trīs sievietes, kas vecākas par 55 gadiem, un viena, kuras apgādībā nepilngadīgi bērni. Lēmumus par amnestijas likuma piemērošanu pieņem rajona policijas nodaļas priekšnieks, tos sankcionē prokurors.

Apmēram pēc mēneša varēsim ziņot jau par visiem amnestētajiem.

● Ceturtdien Galēnu deviņgadīgajā skolā silti tika uzņemta dzejniece Marta Bārbale.

● Latgales televīzija kārtējo raidījumu «Sābri» šoreiz gatavojusi Galēnos, filmēts arī deviņgadīgajā skolā.

● Riebiņu vidusskolā aizvien ir stipri jūtams sportiskais gars, pateicoties fizkultūras skolotāju Viktorijas Koršikovas un Leonīda Valdoņa darbam. «Oranžās bumbas» spēlēs stiprā basketbolistu komanda iekļuva astotdaļfinālā. Bet visa pagājusī nedēļa bija veltīta ziemas olimpiskajām spēlēm Albērvilā un saucās «Sporta nedēļa». Tās rīkošanā piedalījās arī ārpusklases darba organizatore Silvija Nikolajeva. Visi skolēni, sākot ar 2. klasi, piedalījās basketbola, tautas bumbas sacensībās, galda spēlēs.

Ar sportisko rūdījumu varbūt vieglāk tikt cauri tām raizēm, ko skolā rada remontu steidzīgi prasošie jumti, remontējamā kurinātava un virtuve. Skola cer, ka šajā ziņā palīdzēs pagasts.

● Jaunā zināšanu vērtēšanas sistēma — desmit balles krietni vien saērcinājusi daudzus vecākus, arī skolotājus. Ir tā, ka vienā skolā tiek izmantota visu desmit ciparu skala, proti, par labu atbildi var nopelnīt arī desmitnieku, kurš nozīmē — izcili un deviņi — teicami, bet citā vidusskolā skolotāji konsekventi turas pie uzskata, ka par astoņām — ļoti labi, vai septiņām — labi ballēm augstāk skolēna zināšanas neklājas vērtēt. Atšķirīgs novērtējums krietni vien var sarežģīt konkurenci tālākā izglītības iegūšanā. Rajona izglītības nodaļa pašlaik gatavojas nodibināt vienādu attieksmi visās skolās. Šim nolūkam skolās tiek apsekota ballu izlikšana. Marta sākumā paredzēts tikt ar visu skaidrībā.

«NOVADNIEKA» LASĪTĀJIEM UN LATGALES TV SKATĪTĀJIEM

Ar sen neredzētu sparu Preiļu rajona iedzīvotāji pēdējā laikā zvanīja un rakstīja «Novadnieka» redakcijai, lai izteiktu savus apsvērumus par Latgales televīziju. Visus zvanītājus uzklausījām un ieteicām zvanīt vai rakstīt pašiem televīzijas darbiniekiem vai rajona vadībai, tā kā rajona avīzes redakcija nav ne lēmēja, ne šķīrēja pār televīziju. Tiesa, divas pirmās vēstules nopublicējām, gluži tāpat, kā tiek publicētas arī par citiem tematiem redakcijā pienākošās vēstules.

Šobrīd par televīzijas tematiku esam saņēmuši 8 vēstules: 2 vēstules no Preiļu pilsētas iedzīvotāju grupām (5 un 11 paraksti), vēstuli ar 370 parakstiem, kas tika nolasīta arī rajona TDP sesijā, Preiļu SES darbinieku vēstuli (8 paraksti), Jersikas pagasta iedzīvotāju vēstuli (20 paraksti), preiliešā A.Veiguļa vēstuli, līvāniešā A.Nagļa vēstuli un Aglonas internātskolas tehnisko darbinieku, pedagogu un skolēnu grupas (11 paraksti) vēstuli. Divās pēdējās vēstulēs izteikta nevis kritika, bet atbalsts Latgales televīzijai, aicinājums latgaliešiem nepiemirst, kurā novadā dzīvojam, kādā valodā runājam un kādu kultūru, Latgales televīziju noliegdami, paši latgalieši būdami, noliedzam.

Diemžēl līdz ar atbalstu Latgales televīzijai vēstule no Aglonas internātskolas ar dažādiem pārmetumiem vēršas pret «Novadnieka» veidotājiem. Mēs pinot intrigas, nekaunīgi prasot naudu no rajona iedzīvotājiem un pamanoties vēl to izplēst arī no rajona budžeta, avīze esot apšaubāmas kvalitātes, un pavīd arī doma, ka mēs paši par televīziju publicētās vēstules esot izdomājuši.

Par savu finasiālo stāvokli esam rakstījuši vairākkārt, un šodien to neatkārtosim, vēstules paši sev mēs nerakstām un tās neizdomājam, un — ne karu, ne intrigas pret Latgales TV neesam uzsākuši. Rajona TDP sesijā, apspriežot šo jautājumu, redakcijas darbinieki (rajona padomes deputāti) Pēteris Pīzelis un Silvija Jokste izteica atbalstu televīzijas centieniem, jo mums kā žurnālistiem pret kolēģiem pretenziju nav un nevar būt. Avīzē izteikts skatītāju viedoklis. Ir jāapzinās, ka viena masu informācijas līdzekļa finansēšana nebūt nenozīmē šo līdzekļu atņemšanu otram. Mums katram ir savs darbs, sava auditorija un savas problēmas. Taču mūsu mērķis ir viens — sniegt informāciju. Savukārt skatītāju un lasītāju tiesības ir mūs pelt, slavēt, kritizēt vai aizstāvēt. Laiks rādīs, cik ilgi un labi mēs katrs savā vietā strādāsim, cik nepieciešami savas puses ļaudīm izrādīsimies.

«Novadnieka» redakcija lūdz vēstules ar ierosinājumiem, pretenzijām, jautājumiem un priekšlikumiem par Latgales televīzijas raidīšanas laiku, kanālu, tematiku un visām citām jūs interesējošām lietām adresēt pašiem televīzijas darbiniekiem. Mēs savukārt apsolām Latgales televīzijai nosūtīt visu līdz šim saņemto vēstuļu norakstus un nākošajam laikraksta numuram sagatavot interviju ar LTS mākslinieciško vadītāju Uldi Dvinski.

Laikraksta «Novadnieks» redakcija

Kultūras kalendārs Aglonā

Pašreiz dzīvojam milzīgā informācijas vakuumā. Kā dzirdams, arī pēdējā sazināšanās ar «Novadnieka» palīdzību draud pazust, tāpēc gribas vēl izmantot izdevību un informēt novadu par kultūras dzīvi Aglonā.

◆ Šogad svinēsim sava kultūras nama 30. dzimšanas dienu. Aicinām ciemos visus, kas bija vai ir pašdarbnieki vai pašdarbības kolektīvu vadītāji, kā arī algotie kultūras nama darbinieki.

Gaidīsim jūs Aglonā 29. februāra vakarā plkst. 19.00. Līdzi ņemiet labu noskaņojumu, dziedāt un dejot gribēšanu un arī groziņu, kurā ielieciet kaut ko priekš sevis un citiem.

◆ Neskatoties ne uz kādiem laika apstākļiem, benzīna krīzi un visu pārējo, 8. februārī jau otro reizi Aglonas bazilikā tikāmies uz Latgales ērģelnieku semināru, kurā galvenā tēma bija: 1992. gada 15. augusts — Jaunavas Marijas debessbraukšanas svētki.

◆ 7. martā Aglonā tiksies Latgales kultūras darbinieki, lai jau konkrēti sāktu risināt saimnieciskos jautājumus, gatavojoties 15. augusta svētku norisei.

◆ 6. aprīlī Aglonas bazilikā tiksies ērģelnieki mūsu rajona virsdirigenta Edvīna Dziļuma vadībā. Arī ērģelnieki sākuši detalizēti gatavoties 14. un 15. augusta svinībām Aglonā.

Janīna STREIKE,
Aglonas kultūras nama direktore

Darbojas pašvaldības reorganizācijas komisija

Notikušas vairākas rajona TDP izveidotās rajona pašvaldības reorganizācijas komisijas sēdes. Joprojām tiek uzklausīti rajona iedzīvotāju viedokļi par rajona valdes priekšsēdētāja un valdes locekļu kandidatūrām. Savus priekšlikumus izteikušas pagastu valdes un visu rajonā darbojošos partiju un sabiedrisko organizāciju izvirzītie pārstāvji. Rajona TDP sesijā, kas notiks nākamnedēļ, būs jāapstiprina rajona valdes priekšsēdētājs, jāapspriež valdes struktūra un sastāvs.

Lauksaimnieki prasa lielākas iepirkuma cenas

Aizvadītajā ceturtdienā notika kolhozu priekšsēdētāju, paju sabiedrību un pagastu zemnieku biedrību vadītāju sanāksme, kuras mērķis bija iepazīties ar 18. februārī pieņemto Latvijas Lauksaimnieku savienības Centrālās padomes lēmumu.

Lēmumā, kuru parakstījis LLS priekšsēdētājs V.Bresis un atbildīgais sekretārs V.Veinbergs, teikts, ka lauksaimniecībā pašreiz izveidojusies tik kritiska situācija, ka tā var negatīvi ietekmēt Latvijas Republikas politisko un ekonomisko stāvokli, proti — strauji pieaug tehnisko un enerģētisko resursu deficīts un to cenas, lauksaimniecības produkcijai vairs nav noieta iedzīvotāju zemās pirktspējas dēļ, tāpēc ražotāji cieš lielus zaudējumus.

LLS Centrālā padome oficiāli paziņojusi: ja 10 dienu laikā netiks organizēti valsts pasākumi (algu paaugstināšanas vai citu maksājumu veidā), kuri nodrošinātu iedzīvotāju pirktspējas palielināšanos, jeb netiks koordinēta ražošanai nepieciešamo resursu piegāde pret abpusējiem līgumiem, lauksaimnieki uzņemas uz sevi atbildību par tādu lauksaimniecības produkcijas cenu noteikšanu, kuras nodrošinātu ražotāju izdzīvošanu.

Šo paziņojumu ceturtdien atbalstīja arī mūsu vadošie lauku speciālisti. Lai izdzīvotu, lauksaimnieki šobrīd pieprasa noteikt pienam 15 rubļu lielu iepirkuma cenu par kilogramu, bet cūkgaļu viņi ir ar mieru piegādāt tikai par 70, liellopu gaļu — par 40 rubļiem kilogramā. Taču ražotāji ir gatavi iedzīvotājiem izskaidrot, kāpēc un kā vainas dēļ sadārdzinājusies lopkopības produkcija.

Sanāksmē lauksaimniecības pārvaldes priekšnieks J.Vucēns aicināja paju sabiedrības vadītājus ciešāk sadarboties ar zemnieku biedrībām, nesadrumstalot paju sabiedrības (vismaz šopavasar, kamēr apsēs tīrumus). Lai arī cilvēkus vairs nekas nepārsteidz (ne pārtikas produktu cenas, ne maksa par telefonu utt.), tiem, kuri dzīvo Līvānu mājās, šī ziņa būs nepatīkama — nākšies pārkārtot kurtuves cietā kurināmā izmantošanai, un tas izmaksās ne mazāk kā 20 tūkstošus rubļu.

Sanāksmē vēl varēja uzzināt, ka turpmāk licenču kā tādu nebūs, bet tiks noteikti eksporta tarifi, kuri vairākkārt pārsniegs preces vērtību, ka cukuram, acīmredzot, būs līgumcena, ka alkohola cenas laukos paliks vecās, bet pilsētās tās palielināsies (vismaz te — lauciniekiem pretimnākšana!)...

Aina Iļjina

PAR PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES SESIJAS SASAUKŠANU

Preiļu rajona Tautas deputātu padomes trīspadsmitā sesija sāks darbu šī gada 4. martā plkst. 10.00 rajona izpildkomitejas sēžu zālē.

Sesijā paredzēts izskatīt šādus jautājumus:

1. Rajona pašvaldības reorganizācija.
2. Dažādi jautājumi.

Preiļu linu fabrikas Valentīnas Terentjevas vadītā brigāde maiņā saražo līdz pusotrai tonnai linšķiedras. Uzņēmumā lēš, ka salmiņu, citiem vārdiem — darba, pietiks līdz jūlijam.

ATTĒLOS: darbs labi sokas fabrikas darba veterānam, īsās linšķiedras šķirotājam un presētājam Albertam Vucānam (augšējais attēls); garās linšķiedras šķirošanā labi strādā jaunā strādniece Jevģēnija Baranova, par ko prieks meistarei Valentīnai Terentjevai (apakšējais attēls).

J.Silicka foto

Lauku cilvēki, kuri savu mantu un mūžu ziedojuši kolhozu laika mašīnai, piedaloties paju sabiedrību veidošanas sanāksmēs, izsaka savu sāpi: «Atdodiet manu govi, kungi, bet to »bilances vērtību» paturiet sev!»

Var pavīpsnāt par šiem sirmajiem vīriem un sievām, censties viņiem vēl un vēl skaidrot likumu, pēc kura aprēķina viņu mantisko un darba paju, taču būsim godīgi — likums tikai formāli atdod cilvēkam atņemto. Turklāt pat šo niecīgo kompensāciju par mantu vai darbu laiku cilvēks bieži vien tā arī nesaņems — pat smiltainē aiziedams.

Likums «Par lauksaimniecības uzņēmumu privatizāciju» stājās spēkā 1991. gada 1. jūlijā. Ar to noteikto paju aprēķināšana kolhozniekiem, par ko tik daudz prātoja, pārsteidza nesagatavotus gan paju rēķinātājus, bet vēl vairāk — to īpašniekus. Viens otrs apsviedīgs vadītājs (tā tas bija, piemēram, Riebiņu pusē) ar steigu rēķināja katra daļu, bet, kad sarēķināja, ciematā daudzi valodu zaudēja. Par kolhozā nodoto govi vai zirgu tirgū pat sugas kaķi vairs nenopirksi. «Turībai» pajas nācās pārrēķināt vēlreiz un kādu rubli vajadzēja pielikt, taču ne tik daudz, lai paju varētu nosaukt par normālu. Tāpat — arī citās saimniecībās.

Ticība jaunajām varas struktūrām un likumdevēju godaprātam sāk sarukt, jo vecīši brīnumu tā arī nesagaidīja. Par govi, kura tagad maksā desmit vai piecpadsmit tūkstošus rubļu, aprēķināta kompensācija par pustūkstoti vai labākā gadījumā — par tūkstoti. Tagad, kad visi gali savilkti kopā, kad satiekas īpašnieki un rēķinātāji, starp diviem akmeņiem šķiļas uguns.

Arī pie mums redakcijā arvien biežāk griežas kolhozniieki, kuri ir neapmierināti gan ar likumu, gan ar to, kā to pielieto. Cilvēki neslēpj, ka kārtējo reizi ir vīlušies. Jo ar «savu bilances vērtības kapitālu» — mūža darbu kolhozā — viņi kļuvuši smieklīgi to cilvēku acīs, kuri pēdējos gados kolhozā strādāja, sīvo iedzerdami un samērā labu algu pelnīdami. Jo lemšanā, jebkurā citā teikšanā paju sabiedrībā galavārds būs tam, kuram lielāks kapitāls.

Ko lai šodien saka tiem, kuri ticēja, ka atgūs savas mantas faktisko vērtību, bet tagad ir sapratuši, ka čiks vien iznācis?

Palūdzu rajona lauksaimniecības pārvaldes speciālistiem Jānim Vucēnam, Ēvaldam Ancānam un juriskonsultei Nadeždai Koļcovai izteikt savu viedokli par procesiem, kas pašlaik risinās. Jo, piedaloties paju sabiedrību dibināšanas sanāksmēs, izskatot iedzīvotāju sūdzības, speciālistiem ir radies savs priekšstats. Vienīgi jāpiebilst, ka vairums lauciniekū uzskata, ka pašreizējās varas struktūras pārsvarā tomēr aizstāv saimniecību, nevis zemnieku intereses. Un tomēr...

«ATDODIET MANU GOVI, KUNGI!»

Jānis Vucēns sacīja tā: «Cilvēkus ar varu sadzina kolhozos, bet tagad ar varu dzen ārā, kas daudzos rada neapmierinātību. Tam var būt neprognozējamas sekas. Jo kartīgs darba darītājs, kurš (nepārspīlējot) uz savas muguras vilcis visu kolhoza vezumu, var palikt tukšā. Viņš ar savu niecīgo kapitālu nespēs ietekmēt privatizācijas procesu. Ko šiem cilvēkiem varam palīdzēt? Praktiski neko. Nē, es nedomāju, ka komisijās, kuras rēķināja pajas, strādāja negodīgi cilvēki. Viņi rēķināja tā, kā to paredz likums. Ja ir kļūdas, tās var un vajag labot. Cilvēkiem jālūdz kvalificētu juristu konsultācijas.

Mēs neesam pret pārvētībām laukos, taču jārīkojas saprātīgi, jāprognozē sekas. Jau šī gada pirmajos mēnešos saražots par 20 procentiem mazāk piena un gaļas. Bet kā būs turpmāk, kad paju sabiedrības likvidēs lopus, jo nespēs saražot lopbarību? Tā taču ir aplamība, ka nav likuma par zemes tiesībām paju sabiedrībām. Kas notiks, ja fermas, inventārs piederēs paju sabiedrībai, bet zeme joprojām kolhozam, kura vairs nav?

Laucinieks tā iespiests rūpniecības spīlēs, ka elpa ir ciet. Bet valdība klusē. Nav nekādu garantiju, ka pavasarī būs degviela. Ka apsēsimies? Lai cik apņēmīgi mūsu kopsaimniecību vai paju sabiedrību priekšsēdētāji šopavasar sola apstrādāt visus pagasta tīrumus, palīdzot zemniekiem un piemājas saimniecībām, tomēr jāšaubas, vai reāli tas bus izdarāms. Jau tagad viena traktorstunda izmaksā 300 rubļus, bet cik tā izmaksās pavasarī, ja degvielu pirksim no privātuzņēmējiem?»

Juriste Koļcova iebilda pret pašreizējo likumdošanu, esot gan pretrunīga, gan nepilnīga. Tāpēc grūti strādāt komisijām, grūti sniegt konsultācijas un izskaidrot likumu.

Gandrīz katrā pagastā cilvēki uzdodot vienus un tos pašus jautājumus, izsakot vienas un tās pašas pretenzijas. Proti, viņus neapmierinot kompensācijas apmēri gan par mantisko, gan nereti arī par darba paju. Neapmierināti ir arī tie, kuriem nav mantojuma tiesību uz vecāku darba paju (ja nestrādā tajā pat saimniecībā).

«Cilvēki meklē savu taisnību komisijā, tad griežas pie juristiem, bet patiesībā aiziet neapmierināti, jo es varu viņiem tikai izskaidrot likumu, kurš diemžēl nebūt nav labvēlīgs un ne vienmēr atbilst bijušā kolhoznieka interesēm,» teica N.Koļcova. «Taču, manuprāt, daudzi lauku cilvēki vēl pa īstam neapzinās, kas viņus sagaida nākotnē. Protams, nevajag radīt šķēršļus privatizācijai laukos, bet no otras puses — nedrīkst klusēt par tās sekām. Var gadīties, ka arī laukos sāks darboties veikli paju uzpircēji (to likums pieļauj), kuri sev nodrošinās kapitālu un tādējādi izlems pārējo darba cilvēku likteni. Šis process būs sāpīgs, jo arī laukos sāksies reāls bezdarbs.

Mūsu likumdošana joprojām ir bezspēcīga un nespēj cilvēkiem reāli palīdzēt. Piemēram, tautas tiesa atsakās pieņemt izskatīšanai lietas, kad laucinieks grib pierādīt savas tiesības uz kolhozā nodoto mantu, jo dokumentāri manta nav reģistrēta. Bet kur gan citur, ja ne tiesā, to vajadzētu pierādīt!»

Ekonomists Ēvalds Ancāns sacīja atk[illegible] un viennozīmīgi: šobrīd republikā nek[illegible] ekonomiskā prognozēšana nenotiekot [illegible] laikam neko nevarot prognozēt.

♦ ♦ ♦ ♦

Nu, ko! Tāda ir mūsu lauku šodiena. Pāreja uz jaunajām darba formām padarījusi neapmierīgus ne tikai lauciniekus vien. Viens kritīzē valdību, citi likumus, bet bijušais kolhoznieks prasa savu. Viņam nepatīk tukša plāpināšana par privatizāciju vai bilances vērtību. Viņš grib saņemt to, kas kādreiz atņemts...

Aina Ījina

AUGSTA GODĪGUMA IZJŪTA

Gadījās, ka ar slimu bērnu pēc poliklīnikas apmeklēšanas iegriezos Preiļu veikalā «Kooperators», produkti taču vajadzīgi. Iepirkos steigā, jo mazā nejutās labi, un kā pēdējo pirku sieru. Te mazulīte vēl ar savām slimnieces tiesībām būt kaprīzai saniķojās, pieprasīja saldumus. Kad par to visu biju samaksājusi, izsteigusies ārā, kur gaidīja sarunāts transporta līdzeklis un nokļuvusi mājās — siera rūpnīcas mikrorajonā, attapos, ka siers, nosvērts un iesaiņots, tā arī palicis veikalā uz letes. Pēc tā aiziet pakaļ nozīmēja nosoļot četrus kilometrus — divus līdz veikalam un divus atpakaļ uz mājām...

Pagāja nedēļas pusotras, kad atkal es gadījos šajā veikalā. Ar baltmaizes klaipiņu stāvēju rindā pie kases, neko īpašu nedomādama. Pasniedzu maksāšanai naudu, bet te no kases atskanēja balss:

— Vai atceraties, jūs te pirms kāda laika pirkāt sieru un to aizmirsāt? Es jums atdošu samaksāto naudu.

Godīgi jāatzīstas, ka no pārsteiguma biju vai valodu zaudējusi. Jā, patiešām, kasē strādāja tā pati tumšmatainā, jaunā pārdevēja, kas toreiz man svēra sieru. Atskaitījusi par baltmaizi, viņa izsniedza man par aizmirsto pirkumu samaksāto naudu. Tikvien spēju, kā samulsumā pateikt «Paldies!».

Bet uz šo veikalu nācās iet vēlreiz. Lai uzzinātu, kā sauc šo cilvēku ar tik augstu godīguma izjūtu. Tā ir Jeļena Mazajeva.

L.SILA

SKOLĀM — JAUNI SAIMNIEKI

■ **A.Gabrāne, Galēnu deviņgadīgās skolas direktore, taujāta par skolas nodošanu vietējai pašvaldībai, kam atbilstoši rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas lēmumam būtu jānotiek jau līdz 1. aprīlim, atbild pavisam noteikti:**

— Neatkarīgi no tā, vai mēs esam izglītības nodaļas pakļautībā vai pagasta valdes ziņā, no skolotāja netiek noņemta atbildība par bērnu mācīšanu un audzināšanu. Tas ir pats galvenais. Kā strādājām, tā arī strādāsim. Ir noteikumi, kas paredz, cik naudas skolai jāsaņem bērna mācīšanai, un nekur tā nevar palikt. Kas attiecas uz skolotāju algām, un varbūt kādam tās liekas par lielām, jāaizrāda, ka tās ir valdības noteiktas. Domstarpību ar vietējo varu nav. Par skolas pārņemšanu ir spriests arī pagasta sesijā, uz kuru uzaicināts skolas pārstāvis.

Nedaudz uztrauc, vai lauku pedagogiem saglabāsies tiesības uz bezmaksas dzīvojamo platību ar apkuri un apgaismojumu.

— *Bet tas taču melns uz balta ierakstīts Latvijas Republikas Izglītības likumā, kuru nepildīt nevienam nav tiesību.*

— Var gadīties, ka sāk likuma tulkošanu pa savam...

■ **E.Kokorīte, Saunas pagasta priekšsēdētāja kļūs par galveno saimnieci divām pagasta teritorijā esošajām skolām — Salai un Priekuļiem.**

— Man liekas, — viņa saka, — ka mums klāsies diezgan plāni. Mēs neesam bagāti, skolas ir vecas, nepieciešami remonti. Kaut arī Salas skolas direktore, kopš viņa šeit strādā, ir ļoti daudz padarījusi skolas sakārtošanā. Par precīzu nodošanas termiņu vēl nevaru neko teikt, un vispār skolu pārņemšana līdz 1. aprīlim ir tikai ieteikta. Varbūt, labāk pabeigt mācību gadu pa vecam. Vispār jūtams informācijas trūkums, kas īsti, kā būtu un būs jādara.

■ **J.Lazda, rajona tautas izglītības nodaļas vadītājs (izglītības nodaļas pilnvaras, kā zināms, pagarinātas līdz 1. jūnijam):**

— Pagājušajā gadā pieņemtajā Latvijas Republikas Izglītības likumā ir precīzi norādīta rajonu, pilsētu un pagastu pašvaldību kompetence izglītībā. Otrs dokuments, uz kā balstoties, skola un vietēja vara kārtos savas attiecības, ir deviņgadīgās vispārizglītojošās skolas un vidusskolas paraugnolikumi.

Varbūt ielūkosimies tajos.

Deviņgadīgā vispārizglītojošā skola ir vietējo pašvaldību mācību iestāde, kura piedāvā izglītību atbilstoši Tautas izglītības likumam un šim nolikumam. Skola savā darbībā vadās no šādiem vietējās pašvaldības pieņemtajiem lēmumiem:

♦ finansēšanā, vadoties no normatīviem, ko noteicis tautas izglītības ministrs, direktora pieņemšanā un atbrīvošanā, ievērojot skolas padomes rekomendācijas;

♦ skolu sistēmas struktūrā un lielumā, speciālās izglītības pasākumos un ārpusstundu darbībā u.c.;

♦ skolēnu nosūtīšanā uz citu vietējo pašvaldību skolām;

♦ skolu materiālās bāzes attīstībā un remontā;

♦ skolēnu medicīniskajā apkalpošanā un pilnvērtīgā sabiedriskajā ēdināšanā.

Skolas mācību plānu apstiprina direktors, saskaņojot ar rajona (pilsētas) pašvaldību.

Skolas direktora pieņemtos lēmumus var noprotestēt vietējā pašvaldība 1 mēneša laikā pēc lēmuma pieņemšanas. Taču izglītības ministrs ir tiesīgs pieprasīt informāciju par vietējās pašvaldības pieņemtajiem lēmumiem attiecībā uz skolu, kā arī informāciju tieši no skolas.

— *Kas veido skolas finanses?*

— Valsts un vietējā budžeta asignējumi, ko ne mazākā apmērā, kā norādīts pastāvošajos normatīvos, tai iedala attiecīgā pašvaldība. Noteiktiem mērķiem — celtniecībai, kapitālajam remontam, labiekārtošanai u.c. var iedalīt papildus līdzekļus.

— *Ja pagastam šo līdzekļu nav...*

— Jāgriežas ar lūgumu pārdalīt rajona budžetu un vēl augstāk — republikas budžetu.

Skolas finansiālie līdzekļi atrodas tās pilnīgā rīcībā un nevar tikt atsavināti. Ieekonomētie līdzekļi paliek skolas rīcībā.

Līdzīgi veidots arī paraugnolikums par vietējās varas un vidusskolas attiecībām.

— *Līdz šim galvenokārt bija runa it kā par pašvaldības pienākumiem pret skolu. Vai būs arī kādas tiesības, tā sakot, kāds labums no savas skolas uzturēšanas?*

— Daudzos jautājumos skolai nāksies rēķināties ar vietējās varas interesēm. Piemēram, vietējā pašvaldība var pieprasīt noteikta izvēles kursa piedāvājumu vidusskolā, tas ir, skolai būs jāpilda speciāls vietējās sabiedrības pieprasījums orientēt jauniešus kādai noteiktai nozarei.

Atsevišķos gadījumos vietējā pašvaldība var pieņemt lēmumus par dažu mācību materiālu finansēšanu no skolēnu vecāku līdzekļiem (attiecībā uz vidusskolām). Pēc savstarpējās vienošanās vietējā pašvaldība var pārcelt savus skolēnus uz mācībām citas vietējās pašvaldības skolās. Vietējās pašpārvaldes pārstāvis ietilpst skolas padomē, kuras galvenais uzdevumms ir skolas darbības virzienu izstrādāšana.

Pagastu vadītāji, deputāti, vecāki un visi pārējie, kam interesē, kādos ietvaros dibināsies skolu un pagastu sadarbība, var ar šiem paraugnolikumiem iepazīties skolās, kā arī izglītības nodaļā.

— *Cik tālu ir ar skolu pārņemšanu?*

— 28. februārī Līvānu 2. vidusskolu pārņem pilsēta. Sākot ar 1. martu tā jau skaitīsies Līvānu pašvaldības pārziņā. Tam gatavojas visas skolas. Izglītības nodaļā ierodas direktori, noskaidro, precizē. Oficiāli it kā neizpaužas, bet vispār es jūtu viņos nervozitāti...

Kad skola ir sagatavojusies, tā raksta iesniegumu — nodaļai, savai vietējai un rajona valdībai. Atliek juridiskie noformulējumi. Šis process gaida 32 rajona skolas un bērnudārzus, kā arī 2 skolas — bērnudārzus. Rudzētu palīgskola, Aglonas internātskola, rajona skolēnu jaunrades centrs, jauno tehniķu stacija un sporta klubs «Cerība» nenonāk vietējo varu pakļautībā, šīm iestādēm ir daži citi statusi.

— *Paldies par sarunu!*

L.Rancāne

Aizdziedātie gadi

Kopš 1958. gada, kad tika absolvēta mūzikas skola Daugavpilī, līdz pat šī gada pavasarim, kad Katrīna Podoprigorova grib teikt sveikas savējiem — audzēkņiem, darbabiedriem, viņas dziesmotie gadi ir pavadīti Līvānu 2. vidusskolā. Paralēli darbam šajā skolā kāds laiks gan vēl tika veltīts arī mūzikas skolai, bet galvenā maizes devēja bija vidusskola.

— Jūtams, ka jums ir stiprs raksturs, ja tik mierīgi varat te, ar mani sarunājoties, stāstīt, ka vairs nestrādāsiet skolā, ka mēģināsiet izbaudīt pensionēta cilvēka dzīves «labumus».

— Nē, varbūt tā izskatās, bet patiesībā man būs grūti šķirties. Man pietrūks tā siltuma, ko es vienmēr esmu izjutusi no saviem kolēģiem, no skolas vadības, no audzēkņiem. Man pietrūks mana darba. Tomēr veselības stāvoklis neļauj strādāt ilgāk.

Katrīnas Podoprigorovas vārds mūsu lasītājiem nav svešs — ne vienu vien reizi ir stāstīts par viņas vadīto zēnu koru panākumiem.

— Visos rajona, zonas vai republikas dziesmu svētkos vai festivālos mūsu skolas zēnu kori ir dziedājuši, — ne bez lepnuma atceras dziedāšanas skolotāja.

Un uz visām skatuvēm vienmēr ir iegūta kāda no pirmajām vietām. Arī pašlaik skolas zēni sadziedas Cēsīs paredzētā zēnu kora festivāla gaidās. Kaut arī repertuārs esot pagrūts un programma vēlu saņemta. Bet skan «Ave, Maria», «Dievs, dod mūsu tēvu zemei!», «Es bij' puika...» un citas. Protams, repertuārs aizvien ir bijis latviešu valodā, jo konkurēt nācās ar latviešu koriem. Bet labai izrunai, vai pareizāk sakot, izdziedāšanai bieži nācies prasīt un saņemt latviešu valodas speciālistu padomus. Saviem zēniem Katrīna Podoprigorova ir devusi rokā brīnišķīgu atslēdziņu, ar ko atslēgt latviešu ļaužu sirdis.

— Apmēram 9. klasē puišiem sākas balss lūzums, nākas no zēnu kora aiziet. Daudzi varētu vēlākos gados dziedāt citos koros, bet diemžēl krieviem tādu mūsu pilsētā nav. Bet es zēniem vienmēr lieku pie sirds neko neaizmirst, lai arī tuvu cilvēku mājās, pie draugiem, pie svētku galda spētu dziedāt latviešu tautas dziesmas.

— Kā sākās jūsu slavenais kora diriģentes ceļš?

— Ar Ērenštreitu. Sešdesmitajos gados, pirms pirmā zēnu kora konkursa viņš ar vēl vienu diriģentu bija ieradies skolā. Pabrīnījās, ka lauku skolā atrodamas tik labas notis. Viņam laikam svētīga roka. Deva ievirzi, un mums sāka skanēt... Arī vēlāk brauca uz stundām no Rīgas, bija ļoti pretimnākošs, labestīgs, palīdzīgs. Šīs viņa īpašības es esmu izjutusi visos vēlākajos gados, kad vien nācies tikties ar slaveno zēnu kora diriģentu. Acīmredzot, arī rajona izglītības nodaļai bija patīkami par mums dzirdēt labas atsauksmes, tāpēc no šīs iestādes savam darbam vajadzīgo palīdzību saņēmu vienmēr. Un vispār, septiņdesmitie, astoņdesmitie gadi manā mūžā bija paši skaistākie, skanošākie. Kaut gan manā darbā nebija cēlumu un kritumu, centos labi strādāt vienmēr. Dažādus goda nosaukumus, kādus jau nu toreiz skolotājiem piešķīra, arī biju salasījusi. Bet vairāk nekā par tiem es priecājos par saviem audzēkņiem, kuri ir izvēlējušies mūzikas ceļu — Olga Maračkovska (tagad viņai ir cits uzvārds) Preiļu 2. vidusskolā, Tatjana Derepovka — Ludzā, Aleksandrs Onufrijevs — Līvānu mūzikas skolā. Arī mani manā darbā nomainīs pašas audzēknes — Inna Jakovļeva un Inna Lazdāne. Bet mana meita strādā mūzikas skolā.

Citā valstī un citā laikā par tādu radošu darbu, kas vienmēr ticis augstu novērtēts, iespējams, būtu arī attiecīgi samaksāts. Bet Katrīnai Podoprigorovai ir iznācis vēl bēdīgāk. Kad bija nostrādāti 25 gadi, pēc kuriem pedagogiem pienācās piemaksas, šis likums tika nomainīts, un nu, kad spēkā ir jauna apmaksas sistēma ar tarifiem un koeficientiem, no darba ir jāaiziet. Varbūt, ja vēl spēka pietiktu... Bet spēks ir izdziedāts. Pa vienai vien dziesmai.

— Es ļoti mīlu savas divas mazmeitiņas, veltu tām daudz laika. Sevišķi Jūlijai, kurai ir muzikāla dzirde, esmu iemācījusi daudz dziesmu. Un manas mazmeitas man arī paņems visu laiku.

Bet priekšā vēl Cēsis. Un iespējams, ka tradicionālais laureāta gods. Un iespējams, ka rožu un neļķu buķetes, kā tas bijis līdz šim tādos gadījumos. Bet es atklāšu noslēpumu — Skolotājai daudz, daudz tuvāki ir lauku ziedi — pīpenes, rudzupuķes...

L.Rancāne

Attēlā: Katrīna Podoprigorova (centrā) vienā no dziesmotajām vasarām.

PAR PIETEIKTO BŪTISKĀKS

Rajona galvenā bibliotēka divas nedēļas veltīja novada literatūrai. Par moto bija ņemti J.Klīdzēja vārdi: «Myusu volūda dzeivōs myusu literaturā».

Agrāk bibliotēkas rīkotie pasākumi bija veltīti kādam konkrētam novadniekam (Ausmai Pormalei, Dzērksteņai, Jurim Pabērzam veltīti u.c. sarīkojumi), bet šoreiz visaptveroša un galvenais — pašu spēkiem organizētā (!) latgaļu literatūras izstāde.

Novada literatūrai veltītie apskati drīzāk atgādināja zinātniskos lasījumus — ar ievadu latgaļu literatūras vēsturē, ar stāstījumiem par spilgtākajām personībām mūsu literatūrā, ar mūsu novadnieku atpazīšanu un šīgada jubilāru raksturojumu. Tam visam pamatā bija grāmatas, žurnāli un citi preses izdevumi.

Ilustratīvais materiāls tika ņemts no bibliotēkā jau piecejamajiem izdevumiem, no Preiļu vēstures un tautas mākslas muzeja fondiem, no Kristīgās katoļu jaunatnes Aglonas organizācijas bibliotēkas, no priestera Andra Aglonieša un citu latgaļu literatūras krājēju savāktā un uzglabātā. Rajona galvenās bibliotēkas darbinieces veido šīs literatūras kopkatalogu, tādējādi apzinot visu mūsu pusē pieejamo literatūru.

Trīs drukas aizliegumi, būdami latgaļu literatūras noteicošie faktori, nevar neatsaukties arī šodien. Un tomēr — jo patīkams pārsteigums: pirmo reizi visi sarīkojuma dalībnieki par novada literatūru runāja tās valodā — latgaliski.

Bibliotēkas direktore Ināra Batarāga centās iepazīstināt klātesošos ar J.Klīdzēja, O.Rupaiņa un A.Ersa daiļradi. Tieši šie autori ir visvairāk pārstāvēti bibliotēkā. Velta Beča raksturoja mūsu novadnieku P.Prīkuli, R.Mūku un O.Dzeni, bet muzeja direktore Ināra Bebriša iepazīstināja ar M.Skuju, V.Munduru un A.Spoģi. Arī šo autoru darbi ir pieejami lasītājiem.

Mazāk pazīstamus vai uz šodienu mums mazāk pieejamus no mūsu rajona nākušos literatūras darbiniekus izstādē apkopoja Marianna Jeļisejeva, kas iznesa šī pasākuma lielāko slogu. Ja V.Zepai— Vanagai, N.Gilučai, Dzērksteņai, Naaizmērstulei un daudziem citiem bija veltītas atsevišķas izstādes nodaļas, tad vēl daži bija pārstāvēti tikai ar atsevišķu grāmatu vai publikāciju. Galvenais tomēr ir panākts: šodien mēs zinām, cik bagāti kultūrvēsturiskajā ziņā ir mūsu pagasti.

Iepriekšējos gados Aglona atpazina Naaizmērstuli un N.Rancānu, šodien kārta būtu Vārkavas un Galēnu pagastiem. Tikai Vidsmuižas puse vien var runāt par jo daudziem. Vidsmuižietis O.Puncuļs (1867.—1919.) bija liels vārda mākslinieks un tēlotājas mākslas mīļotājs. Viņš ir sarakstījis lūgšanu grāmatu «Vysod ar Dīvu» un «Ceļš uz dabasim», vācis senatnes pieminekļus un gudrojis par muzeja ierīkošanu Latgalē. Šīgada jubilārs ir Brokos dzimušais Aloizs Čačs. Šeit savas pirmās darba gaitas sāka topošais dzejnieks Jezups Cakuls. No šīs puses nāk Stanislavs Belkovskis un Roberts Mūks.

Uzteicama ir bibliotēkas un kooperatīvās skolas draudzība. Studenti vairs nav tikai pasīvu klausītāju lomā. Arodvidusskolas kultūras darba organizatore Valentīna Brice bija vairākus audzēkņus ieinteresējusi par latgaļu literatūru. Viņi runāja O.Dzeņa, A.Spoģa un R.Mūka dzeju, Latgales autoru fabulas.

Ar šo latgaļu literatūras izstādi bibliotēka aizsāka tematiski ievirzītu Latgales kultūrvēstures apgūšanas darba cēlienu. Perspektīvā — tikšanās ar rakstnieci Natāliju Giluču, latgaļu valodai veltīta nedēļa maijā, novadnieku atpazīšanas sarīkojumi pagastos.

Voldemārs Romanovskis

Bažas — par latviešu valodu

♦ Mācību priekšmetu olimpiādes rajonā

Ziemas vidus — tradicionālais olimpiāžu laiks skolu bērniem. Arī šogad, kad likās, ka benzīna trūkuma dēļ uz rajona centru jaunajiem censoņiem nokļūt būs neiespējami, olimpiādēs tomēr bija kupls dalībnieku skaits, jo sevišķi matematikas olimpiādē — 111 labu rēķinātāju. Bija labas zināšanas un daudz godalgoto vietu un apbalvojumu ieguvēju — 67 skolēni. Preiļu 1. vidusskolas jaunie matemātiķi vien salasīja 25 godalgotas vietas. Labi veicās arī Aglonas internātskolai un abām Līvānu vidusskolām. Nevar noklusēt par Rušonas skolu — bērnudārzu, no kuras piedalījās divi stiprākie rēķinātāji un abi tika godalgotās vietās. 5 matemātiķi no Preiļu 1. un viens no Preiļu 2. vidusskolas rajonu pārstāvēs republikas olimpiādē.

Fizikas zināšanu sacensībās par potenciāliem braucējiem uz olimpiādi Rīgā kļuva septiņi skolēni, taču tagad izrādās, ka galvaspilsēta gaida tikai četrus. Braucēji būs viens no Rudzēnu vidusskolas, kā arī Preiļu 1. vidusskolas pārstāvji, bet vai arī kāds līvānietis, pašlaik vēl nav īsti skaidrs.

Ķīmijas olimpiādē visas trīs pirmās vietas šogad salasīja Līvānu 1. vidusskola.

Krievu valodā olimpiādei novada mērogā tagad gatavojas Līvānu 1., Preiļu 1. un Aglonas vidusskolas skolēni.

Diemžēl olimpiāde parādīja, ka vajadzīgajā līmenī skolās, kuru apmeklē krievu bērni, nav latviešu valodas mācīšana. Rezultātus par labiem grūti nosaukt, uz novada olimpiādi neviens pat netika izvirzīts, neviena pirmā vieta nav piešķirta. Žūrijas komisija jutās nobažījusies — ar tādām vien latviešu valodas zināšanām nevar sagaidīt likuma par valsts valodu darbošanās sākumu.

Priekšā olimpiādes vēl svešvalodās, bet informātikā — jau aizvadīta.

L.Sila

KĀ TAD ĪSTI BŪS

♦ Vēstule ar komentāru

Labdien!

Ļoti gribu zināt par tām paju sabiedrībām, kas tagad dibinās kolhozu vietā. Kādi ir to statusi, kādi nolikumi? Kas notiks ar mūsu pajām — kā mantiskajām, tām, ko nodevām kolhozā, un tām, kas nopelnītas darbā? Dažam šis vērtības ir simtos rubļu, bet citiem — vairāki desmiti tūkstošu, viens kolhozā nostrādājis divus gadus, cits četrdesmit — visu savu mūžu. Vai visi būsim vienādi un kuri būs tie zaudētāji? Kam būs jāmaksā, ja paju sabiedrība bankrotēs? Vai manu paju man izmaksās, ja esmu paņēmusi tēva zemi un uz tās strādāšu pati? Vai šajā gadījumā es varu pretendēt uz darba paju?

Dzīves pieredze mācījusi, ka nevar stāties organizācijās, par kurām nezini, vai tām ir stingri un pieņemami nolikumi, vai tās ir dzīvotspējīgas. To visu man kādreiz strikti mācīja tēvs, kuram dzīvē bija ļoti rūgti jāviļas.

Tas bija trīsdesmitajos gados, 1936. vai 1937. gadā, īsti nezinu, kad tēvs, kurš bija liels grāmatu un laikrakstu lasītājs, kādā avīzē atrada sludinājumu, ka zemniekus uzņemot paju sabiedrībā «Zelta lats». Kā tagad, tā arī toreiz tika plaši izsludināts un izlielīts, ka šie paju biedri saņemšot visu, naudas aizdevumus, par ko pirkt

Cik liela paja bija jāiemaksā, neatceros, bet pēc gada pie tēva atbrauca kungi un pasniedza papīru. To lasot, viņš raudāja. Tādu es viņu redzēju pirmo reizi. Mēs viņam bijām seši mazi bērni, un izrādījās, ka tas «Zelta lats» bankrotejis, ka nu jāmaksā visiem paju biedrīem. Un nu mums bija jāšķiras no ērzeļa, dažām govīm un pat āboliņa šķūnī. Tēvs nomaksāja svešu parādu, un tas bija vairāk par tūkstoti latu!

Kāds nelietis to naudu bija izzadzis, bet nevainīgiem cilvēkiem nācās ciest. Tēvs gan teica, ka viņš izdarījis kļūdu, stājoties nepieprasot statūtus un pajas nodrošinājumu ar naudu. Vai nebūs tā arī tagad — vieni izsaimniekos, citi segs parādus? Tālab mums droši jāzina, kādas būs sekas iestājai paju sabiedrībā. Mūs māc šaubas: ja jau līdz šim kolhozs slīdējis uz leju, tad vai ar jaunu nosaukumu spēs celties uz augšu?

Visu labu un gaidu atbildi.

T.Šņepste,
pensionāre

Savu vēstuli T.Šņepste redakcijā nogādāja pati, vēl vārdiski papildināja ar domām, kas dzirdētas arī no citiem topošajiem zemniekiem. Viņai, lūk, aizrādot: ko tad darīs ar zemi, būdama pensionāre. Tajā pašā dienā no cita pagasta mums taujāja: vai kopsaimniecībās mežsargs var aizliegt savest kārtībā mežu, kas nu ir pieprasīts kā mantojums dēlam no tēva? Šādi un citādi jautājumi turpina ienākt.

Likumā par zemes reformu noteikts, ka tagadējam īpašniekam, šajā gadījumā kopsaimniecībai, jāpārtrauc jebkāda darbība platībās, ja tās tūlītējai apsaimniekošanai pieprasījuši bijušie īpašnieki vai viņu mantinieki. Bet arī jaunais īpašnieks vēl nav pilntiesīgs saimnieks, kamēr nav attiecīga pagasta deputātu sesijas lēmuma un šis zemes gabals ar pļavām, tīrumiem, mežiem un visu citu zemes ierīcībai nosprausts dabā. Tātad, ir kāds «klusuma periods». Bet pašlaik jau šādas sesijas lielākajā daļā pagastu notikušas vai būs tuvākajā nākotnē, tātad, vārds mērniekiem, un tad jaunie īpašnieki ir īstie saimnieki ar visām no tā izrietošām sekām.

Zeme pienākas katram, kurš to pieprasījis, nav nekāda vecuma cenza. Kopsaimniecības pārstāvji, kas mēģina pensionārus atrunāt, pa lielākai daļai ir vadītāji, kuri cenšas saglabāt paju sabiedrību teritoriju viendabīgumu. Ja cilvēks grib saņemt atpakaļ savu īpašumu un nav likumā paredzēto traucējošo šķēršļu, viņam tas jādod. Par pārējo šie «līdzjutēji» var neuztraukties: varbūt jaunais saimnieks iznomās kādam savu zemi, izmantos algotu darba spēku — tā ir viņa daļa. Ja to atstās atmatā, tad arī šajā gadījumā likums paredzējis izeju. Nekad nav par vēlu to vai citu gabalu pievienot paju sabiedrībai, ja tāda pastāvēs, ieskaistīt rezervē vai piešķirt citam. Reformas otrā kārta nosaka zemes nodošanu pilnīgā īpašumā, tātad, to varēs dāvināt, pārdot, ja pats nejaudās apstrādāt. Līdz šīs kārtas sākumam nav tālu — 1993. gada 1. janvāris.

Vēstules autore uztraucas, vai paju sabiedrībai, kas veidojas pagastā, nedraud bankrots. Ar tās nolikumu var iepazīties privatizācijas komisijā. Pilnīgi pareizs ir apgalvojums un pamatota neuzticība, ka ar izkārtnes nomainīšanu tās attiecības un darba tikums, kas valdīja kolhozā, neizmainīsies. Bet arī savu paju visi nav spējīgi izņemt pat tad, ja šī sabiedrība ir bagāta — tai vienkārši nav tik daudz līdzekļu. Izkārtnes maiņa ir tikai sākums procesam, kas tik un tā novedīs pie šo sabiedrību «bankrota». Jau tagad enerģiskākie un darbīgākie zemnieki jūt, ka ar to potenciālu, kas nu ir viņu rīcībā, uz tēvu mantojuma ir par šauru, ka ar sagādāto tehniku tie var pievarēt ne nieka pussimts hektāru, bet vismaz trīs reizes, ja ne lielākas platības. Tātad, arī pēc paju sabiedrības sabrukšanas būs kas apstrādā zemi, tā nestāvēs atmatās.

Kas attiecas uz trīsdesmito gadu notikumiem, tad šobrīd ir tā atšķirība, ka jūsu pajas daļa jau iemaksāta tik kapitāli, ka citu mantu no jums vienkārši nav iespējams pieprasīt. Tā, kas jums reiz piederējis, vērtība ir tieši tik liela, cik dotajā brīdī liela inflācija, un ne kapeiku mazāka. Celsies rubļa vērtība, būs ieviesta jauna nauda, līdzvērtīgi tam mainīsies jūsu mantas cena un nostrādāto gadu alga paju sabiedrībā.

Pagaidām būtu ieteicams visiem, kuri nodibinājuši savas saimniecības, savas pajas atstāt, kur tās ir, jo ne tik viegli pie tām tikt jau minētā iemesla dēļ, un otrkārt — kā paju biedram katram ir tiesības uz savām dividentēm, uz palīdzību grūtā brīdī. Pagastos top zemnieku biedrības, to vadītājus jāizrauga tādus, kuri spēs kārtot visas šīs lietas, modri sargāt zemnieku intereses un raudzīties, lai sabiedrība pilda savas saistības. Varbūt, sadalot kopsaimniecības mantu, katram iznāktu pa govij, bet pa traktoram — nekādā ziņā. Tāpat nav arī zirgu. Tad jau labāk panākt, lai paju sabiedrība tehniku, kas izbrīvējas sakarā ar platību samazināšanos, apvieno atsevišķā brigādē un tā godīgi pilda zemnieku saimniecību pasūtījumus.

Tikai jāizdara tā, lai zemnieku biedrību dibināšana pagastos neizrādītos par kārtējo kampaņu, kā tas bijis, teiksim, ar koksagīza vai kukurūzas audzēšanu.

A.Rancāns

NOĶERTI PIE ROKAS: ARĪ PREILIEŠI

Laikraksts «Neatkarīgā Cīņa» raksta, ka Daugavpils zemessargiem izdevies noķert pie rokas nelegālās tirdzniecības darboņus, kuri bijuši iecienījuši vientuļo Viļķu staciju.

Tur uz piecām minūtēm pietur Sanktpēterburgas vilciens, un tā divi pēdējie vagoni, iespējams, vienmēr bijuši rezervēti no Latvijas izvedamajām precēm. Arī šoreiz pie vilciena piestūrēja moskvičs (izrādījās, tas pieder Preiļu sadzīves pakalpojumu kombinātam) un četri vīri sāka pārvietot uz vagonu iebiezinātā piena bundžas. Šo procesu pārtrauca zemessargi, iepriekš saskaņojuši savu rīcību ar muitu un kriminālpoliciju. Konfiscēts piens un konfektes «Gotiņa» par vairāk nekā 11 tūkstošiem rubļu.

Viens no komersantiem bijis no Sanktpēterburgas, otrs — Kurgānas iedzīvotājs, bet divi — Igors Goļenkovs un Genādijs Šalkovskis — ir Preiļu SPK darbinieki.

bonus ltd.

FINANSU – KOMERCIĀLĀ SABIEDRĪBA
ФИНАНСОВО – КОММЕРЧЕСКОЕ ОБЩЕСТВО

FIRMA «BONUS MERIT» PIEDĀVĀ SAVUS PAKALPOJUMUS

nekustamā īpašuma pirkšanā un pārdošanā.

Jūs savu īpašumu varat pārdot Latvijas celtniecības materiālu un nekustamā īpašuma biržā izsolē par visaugstāko cenu.
Tiek garantēta pilnīga anonimitāte, drošība un darījuma juridiskā noformēšana.
Firma «Bonus Merit» jums palīdzēs biržās realizēt vai iegādāties arī izejvielas, celtniecības materiālus, mehānismus, lauksaimniecības un citu produkciju.
Telefons Preiļos: 22704.

FIRMA «BONUS MERIT» PIEDĀVĀ

Latvijas celtniecības materiālu un nekustamā īpašuma biržas akcijas.

Akcijas kursa vērtība 1100 rbļ. (nomināls 1000 rbļ.), 500 akciju pakete dod tiesības atvērt biržā brokera vietu. 20 procentu dividendes no priviliģētajām akcijām.
Uzziņas pa telefonu: Preiļos, 22704.

Laikraksta «Novadnieks» nākamais numurs iznāks 1992. gada 3. martā.

PĀRDOD
māju ar saimniecības ēkām Kastīrē pie ceļu krustojuma (ir augļu dārzs, telefons). Zvanīt 65035;
* * *
adāmo mašīnu «Ņeva-5". Telefons 43837;
* * *
videomagnetofonu «Toschiba», var ar pārskaitījumu. Tālrunis 50443 pēc plkst. 17.00;
* * *
automašīnu M-407 ar rezerves daļām. Telefons 21597.

PĒRK
separatoru. Tālrunis 43784.

TOPOŠĀ AGLONAS ĢIMNĀZIJA
organizē atvērto durvju dienu šī gada 14. martā. Informācija par skolas apmācības sistēmu plkst. 12.00 skolas aktu zālē.
1992./93. m.g. tiek uzņemti audzēkņi 1.—10. klasēs. Skolā ir internāts. Ēdināšana 4 reizes dienā.
Skolas adrese: Preiļu rajons, Aglonā, A.Broka ielā 6.
Tel. 15466, 15234, 15491.

PREIĻU SAGĀDES UN RAŽOŠANAS APVIENĪBA
iepērk standarta pārtikas kartupeļus
6 rbļ. par kilogramu.
Sīkākas ziņas pa telefonu 22230.

Preiļu autoapkalpes stacijā ir pārdošanā autobenzīns A.II 76 par līgumcenām.

TELEVĪZIJAS PROGRAMMA

Otrdiena, 25. februāris

Latvijas TV I

18.00 Ziņas. 18.10 Multikoncerts. 18.25 Temīdas svaros. 19.05 Arēna. 19.35 Vizīte. 20.00 Ekrāns bērniem. 20.15 Lūdzu vārdu! 20.30 Panorāma. 21.05 Kinovakars.

Latgales TV

18.00 Daugavpils pilsētas valdē. 18.10 Sludinājumi, reklāma. 18.20 Reģions.

Ostankinas TV

18.40 Mērnieku laiki. Mākslas filma. 2. sērija. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Ziņas. 20.35 Kinopanorāma. 21.50 Izklaidējoša programma. 23.00 Ziņas. 23.10 LR Augstākajā Padomē.

Krievijas TV

17.55 Modernās mākslas galerija. 18.40 Krievijas parlamenta vēstnesis. 19.00 Vēstis. 19.20 Svētki katru dienu. 19.30 50 gadi mūzikā. Spoguļi. 22.00 Vēstis. 22.25 Filma par izlūku Dž.Bleiku.

Trešdiena, 26. februāris

Latvijas TV I

18.00 Ziņas. 18.10 Kinožurnāls. 18.25 Mazā mākslas skola. 18.50 Brīvais mikrofons. 19.40 Mērnieku laiki. 20.00 Ekrāns bērniem. 20.30 Panorāma. 21.05 Apvārsnis. 22.05 Pirmā prognoze.

Latvijas TV II

17.00 Diena pasaulē. 18.00 Ziņas. 18.10 Vakara vēstnesis.

Ostankinas TV

18.25 Mērnieku laiki. Mākslas filma. 3. sērija. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Ziņas. 20.35 Dok.filma. 21.30 Ienesīga vieta. TV viktorīna. 22.25 Zaļais ceļš. 23.00 Ziņas. 23.10 LR Augstākajā Padomē.

Krievijas TV

18.00 Krievijas biznesmenis-91. 19.00 Vēstis. 19.20 Svētki katru dienu. 19.30 Lūdzu vārdu! 19.45 Futbols cauri gadiem. 20.30 Krievijas Federācijas Augstākās Padomes sesijā. 20.55 Krievijas biznesmenis-91. 22.25 Bez retušas. 23.25 Eksotika. Muzikāla programma.

Ceturtdiena, 27. februāris

Latvijas TV I

18.10 Koncerts. 18.30 Rīga videoversijā. 19.00 Maestro Daumanta Gaiļa piemiņai. 19.30 Zaļais ceļš. 20.00 Bībeles stāsti bērniem. 20.30 Panorāma. 21.05 Monopols. Mākslas filma. 21.sērija. 21.55 Programma X.

Latvijas TV II

17.00 Diena pasaulē. 18.00 Ziņas. 18.10 Vakara vēstnesis.

Ostankinas TV

18.20 Saldējuma sezonas beigas. Mākslas filma. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Ziņas. 20.35 Melnā kaste. 21.15 Preses centrs. 22.15 Latvijas meistarsacīkstes peldēšanā. 23.00 Ziņas.

Krievijas TV

18.00 Krievijas Federācijas parlamenta vēstnesis. 18.15 Studijā Nota Bene - Grigorijs Javlinskis. 19.00 Vēstis. 19.20 Svētki katru dienu. 19.30 Speciālais komercvēstnesis. 19.40 Santabarbara. Mākslas filma. 29.sērija. 20.30 Krievijas Federācijas Augstākās Padomes sesijā. 20.55 Piektais ritenis. 22.00 Vēstis. 22.25 Piektais ritenis. 23.10 Sarīkojumu deju festivāls.

Piektdiena, 28. februāris

Latvijas TV I

18.30 Videokanāls - 02. 19.10 Globuss. 19.35 Valdības viedoklis. 20.00 Miedziņš nāk... 20.15 Kinožurnāls. 20.30 Panorāma. 21.05 Roberts Kroders. 21.50 Ž.Kokto. Cilvēka balss. Televīzijas uzvedums. 22.45 Tiem, kas interesējas par džezu.

Latvijas TV II

17.00 Diena pasaulē. 18.00 Ziņas.

Ostankinas TV

18.15 Mana ģimene un citi zvēri. Mākslas filma. 8.sērija. 18.45 Brīnumu lauks. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Ziņas. 20.35 Skatiens un citas programmas piedāvā.

Krievijas TV

17.00 Teatrāls TV vakars, veltīts B.Pokrovska 80. dzimšanas dienai. 19.00 Vēstis. 19.20 Svētki katru dienu. 19.30 Santabarbara. Mākslas filma. 30.sērija. 20.20 Krievijas Federācijas Augstākās Padomes sesijā. 20.50 K-2 piedāvā... 22.20 Glābējs. Mākslas filma.

Sestdiena, 29. februāris

Latvijas TV I

8.45 Kristīgā pasaule. 9.00 Lifc. 10.00 Kārumnieks. Bērniem. 10.15 Skaistumam un veselībai. 10.35 V.Šekspīrs. Liela brēka par neko. 11.35 Sports un sports. 12.20 Monopols. Mākslas filma. 20.sērija. 13.10 Koncerts. 13.25 Z.Mauriņa. Dzīves vārtos. TV iestudējums. 15.00 P.Plakidis. Atskaušanās. 15.15 Globuss. 15.40 Mācīsimies svešvalodas! 16.20 Fotogrāfija. 16.45 Ievērojami pasaules dziedoņi Karnēgi Hollā. 17.30 Preses bārs. 18.15 Mazās bites Spietā. 18.45 Organizācijas Glābiet bērnus un TV maratons turpinās... 19.30 J.Štrausa mūzikas rītos. 20.00 Miedziņš nāk... 20.15 Koncerts. 20.30 Panorāma. 21.05 Sēta. 21.35 Umurkumurs. 21.50 Katru sestdienu. Tonis. 22.05 Labvakar!

Latgales TV

18.00 Nedēļa Latgalē (krievu val.). 18.15 Sludinājumi, reklāma. 18.25 Nedēļa Latgalē.

Ostankinas TV

9.00 Muzikāla rīta programma. 9.30 Centrs. 10.10 Mūzikas kiosks. 10.40 To jūs varat. 11.25 Krievu mūzikas antoloģija. 11.55 Ekoloģijas hronika. 12.10 Grāmatu pasaulē. 13.00 Forta atslēgas. TV spēle. 14.00 Ziņas. 14.20 Berlīnes krišana. Mākslas filma. 1.sērija. 15.40 Bitīte Maija. Mult.filma. 16.05 Berlīnes krišana. 2.sērija. 18.45 E.Rjazanova autorprogramma. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Ziņas. 20.35 Sporta vakars. 21.40 Sanremo - 92 noslēguma koncerts.

Krievijas TV

10.00 Plus vienpadsmit. 11.15 Kā dzīvosim? 12.00 Estrādes režisors V.Fisons. 12.30 Burda Moden piedāvā... 13.00 Vēstis. 13.20 Līdzdalība. Mākslas filma. 15.00 Savs viedoklis. 15.20 Burvji un brīnumdari studijā... 17.15 Bosko piedzīvojumi. Mult.filma. 17.45 Krievijas parlamenta vēstnesis. 18.00 V.Pozners un F.Donahjū. 19.00 Vēstis. 19.20 Svētki katru dienu. 19.30 Mūzika pepsi stilā. 20.30 Izklaidējoša programma. 21.00 Pilnīgi slepeni. Kriminālkanāls. 22.00 Vēstis. 22.25 Bizness MN piedāvā... 22.35 Eiropas meistarsacīkstes vieglatlētikā slēgtās telpās.

Svētdiena, 1. marts

Latvijas TV I

9.00 Kuldīgas ērģeles. 9.30 Programma nedzirdīgajiem. 9.50 Skabarga. 10.35 Apvārsnis. 11.35 Dzied kamerkoris Cantus. 11.55 Monopols. Mākslas filma. 21.sērija. 12.45 Modernā Eiropa. 14.15 Kristīgā programma. 14.45 V.Šekspīrs. Hamlets. Teātra izrāde. 17.30 Abpus šimbrīžam. 18.00 Mākslas vērtības Latvijā. 18.20 Latvijas Nacionālās operas baleta trupas viesizrādes Viļņā. 19.15 Pieturiet! 20.00 Miedziņš nāk... 20.15 Kinožurnāls. 20.30 Panorāma. 21.20 Mikrofona TV vakars.

Latgales TV

14.20 Raidījums bērniem Vigvams. 14.50 Sludinājumi, reklāma un mūzika. 15.00 Garīguma pamati bērniem. 18.10 Starptautisks sarīkojumu deju konkurss *Alij parus* Zilupē.

Ostankinas TV

8.15 Rīta agrumā. 9.00 Viss iespējams. 9.30 Mākslinieks Aļimovs. 10.15 Rīta zvaigzne. 11.05 Mult.filma. 11.20 Varakvīksne. 11.55 Acīmredzamais - neticamais. 12.35 Rampas viņā pusē ar smaidu. 12.55 Bagātie arī raud. Mākslas filma. 14.00 Ziņas. 16.00 Veiksme. 16.55 V.Disnejs piedāvā... 17.45 Ziņas. 18.00 Satīriska prognoze. 19.25 Rudens maratons. Mākslas filma. 21.00 Nedēļas notikumu apskats. 21.45 Labdarības koncerts.

Krievijas TV

9.05 Krievu gadsimts. 10.00 Grāmatu grāmata. Mult.filma. 2.sērija. 10.30 Re, kur viņi... 11.00 Veselība. 11.30 Patiesība - labākais draugs. 12.30 Par 120. starptautisko kažokādu izstādi. 13.00 Vēstis. 13.20 Paralēles. 13.50 Nieciņi. 14.30 Reportāža no Dienvidāfrikas Republikas. 15.00 Šeremetjevu dzimtas sievietes. 15.35 Saskarsmes ābece. 16.20 Žurnāla Teātris prezentācija. 17.00 Pasaules meistarsacīkstes NBA profesionāļu komandām. 18.00 Eiropas meistarsacīkstes vieglatlētikā. 19.00 Vēstis. 19.20 Svētki katru dienu. 19.30 XX gadsimts kadrā un aiz kadra. 20.35 Ar skatienu pret Krieviju. 20.55 Kabarē Nieki. 22.00 Vēstis. 22.20 Bizness MN piedāvā... 22.30 Krievu kamerbalets Maskava. 23.10 Eiropas meistarsacīkstes vieglatlētikā.

LĪVĀNU STIKLA FABRIKAI
steidzīgi vajadzīgi:

	alga aptuveni
šķirnes trauku ceha priekšnieks	3200;
* stikla pūtēji un viņu mācekļi	800—3000;
gāzes un elektrometinātāji (4—5 kat.)	virs 1300;
tehniskie speciālisti (mehāniķi, enerģētiķi)	2000—3200;
tilta-greifera krāna vadītāji	virs 1200;
meistars tehniskās kontroles jautājumos	2000;
inženieri-konstruktori konstruktoru un mākslinieku nodaļās	2000.

Inženiertehniskajiem darbiniekiem jāzina valsts valoda.
* pie 10 (sievietēm 7,5) gadu darba stāža pensija tiek noformēta 50 (45) gados.
Visi strādājošie saņem ikmēneša kompensāciju ēdināšanai 220 rbļ. apmērā.
Izziņas LSF kadru daļā. Tālr. 43171, 44479.

WOLMAR

FIRMA «WOLMAR» IEPĒRK:

- gleznas,
- bronzas krustus,
- salokāmos mājas altārus,
- ikonas,
- senlaiku pulksteņus,
- kā arī citus antikvāra priekšmetus.

Samaksa rubļos un brīvi konvertējamā valūtā.
Piedāvāt Rīgā, K.Barona ielā 66/68 no plkst. 11 līdz 19, izņemot svētdienas.
Uzziņas pa tālruni 273380.

PREIĻU SAGĀDES UN RAŽOŠANAS APVIENĪBA,
atbilstoši iedalītajam rūpniecības preču daudzumam, katra mēneša 28. datumā slēdz līgumus par otrreizējo izejvielu iepirkšanu rūpniecības preču pretpārdošanai.

Katru trešdienu no plkst. 10.00 līdz 12.00 un 16.00 līdz 19.00 Līvānu universālveikala 1 stāvā

pieņems komisijā jaunas nelietotas mantas.

No komitenta tiek ieturēti 10% par katru mantu, mantu skaits nav ierobežots.
Komisijā pieņems trikotāžas un šūtos izstrādājumus, sadzīves tehnikas preces, mēbeles, paklājus, saimniecības, galantērijas, parfimērijas preces.

Administrācija

Mīļo tēt, cik ļoti grūti
Tevi zemes klēpim dot,
Atvadoties sveikas sūtīt,
Dziedāt dziesmu pēdējo.
Skumstam līdzi Nadeždai Krasovskai, TĒVU smiltājā izvadot.
Orīšu fermas kolektīvs

Tikai atmiņas klusas
Kā mīļi un zināmi soļi
Palicējiem
Visu mūžu skan blakus.
V. Grenkovs
Izsakām līdzjūtību Alfrēdam Ozolam-Ozoliņam, MĀTI smiltājā izvadot.
Līvānu bioķīmiskās rūpnīcas kolektīvs

Kādēļ tev pārtrūka dzīve tik strauji,
Ja vēl pret sauli tik daudz bij ko iet?
Z.Purvs
Skumju brīdī esam kopā ar Arkādija SKUTEĻA piederīgajiem, viņu pēdējā gaitā aizvadot.
Valsts saimniecības «Rudzāti» šoferu un elektriķu kolektīvs

Daudz dieniņu mūžiņā,
Cita viegla, cita smaga,
Smagākā tā dieniņa,
Kad pietrūka māmuliņas.
Uz mūžu paturot māmulītes doto sirds siltumu, šajās atvadu dienās esam kopā ar Annu Volonti, pavadot MĀMUĻU kapu kalniņā.
Preiļu rajona Lauksaimniecības pārvaldes kolektīvs

Zeme sastingst ziemas salā,
Naktī zvaigznes rāmi mirdz.
Aiziet dusēt kapu kalnā
Darbīga un laba sirds.
Izsakām dziļu līdzjūtību Helēnas POPLAVSKAS piederīgajiem sakarā ar viņas nāvi.
Kolhoza «Dubna» valde un arodkomiteja

Galv. redaktors Pēteris Pīzelis

Laikraksts «Novadnieks» iznāk kopš 1950.gada 29.marta otrdienās un ceturtdienās. Reģistrācijas apliecība Nr.0091. Dibinātājs un izdevējs — apgāds «Avīze», Rīgā, Kr.Barona ielā 2. Iespiests Daugavpils tipogrāfijā, Valkas ielā 1. Ofsetiespiedums. Viena iespiedloksne. Pas. 315
Metiens 12049 eksemplāri (latviešu izdevumam 8974, krievu — 3075).

REDAKCIJAS ADRESE:

228250, Preiļos, Aglonas ielā 1. Sludinājumus pieņem redakcijas grāmatvedībā katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst.10.00 līdz 12.00 un no plkst.14.00 līdz 17.00 (tālr.22305).
Pasūtījuma indekss 58169.